

กฎกระทรวง

ว่าด้วยการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตประกอบการ
รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร และการรับจดทะเบียนรถยนต์รับจ้างแบบพิเศษในเขตกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๑๐) และ (๑๘)
แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐)
พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ และมาตรา ๒๔ วรรคสาม
แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด
สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔
มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัย
อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“รถยนต์รับจ้างแบบพิเศษ” หมายความว่า รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนแบบพิเศษ (TAXI-VIP)

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารโดยใช้รถยนต์รับจ้างแบบพิเศษ

ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมด้วยหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชน จำกัด

(ก) หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล

(ข) สำเนาหรือภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นซึ่งใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชนของกรรมการผู้มีอำนาจ

(ค) ตัวอย่างรอยตราประทับของผู้ยื่นคำขอ ๒ ตรา (ถ้ามี)

(ง) ตัวอย่างเครื่องหมายประจำรถที่ประสงค์จะใช้

(จ) รูปถ่ายสำนักงานและสถานที่เก็บรถยนต์ขนาด ๗.๖๐ x ๑๒.๗๐ เซนติเมตร จำนวน ๒ รูป

(ฉ) หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิการใช้สถานที่เก็บรถยนต์พร้อมแผนผังโดยสังเขปแสดงรายละเอียดของที่ตั้ง

(ช) หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองรถตามกฎหมาย (ถ้ามี)

(๒) สหกรณ์

(ก) สำเนาหรือภาพถ่ายใบรับจดทะเบียนสหกรณ์

(ข) บัญชีรายชื่อสมาชิกของสหกรณ์ฉบับที่นายทะเบียนสหกรณ์รับรอง

(ค) สำเนาหรือภาพถ่ายข้อบังคับของสหกรณ์

(ง) ตัวอย่างรอยตราประทับของผู้ยื่นคำขอ ๒ ตรา (ถ้ามี)

(จ) ตัวอย่างเครื่องหมายประจำรถที่ประสงค์จะใช้

(ฉ) รูปถ่ายสำนักงานและสถานที่เก็บรถยนต์ขนาด ๗.๖๐ x ๑๒.๗๐ เซนติเมตร จำนวน ๒ รูป

(ช) หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิการใช้สถานที่เก็บรถยนต์พร้อมแผนผังโดยสังเขปแสดงรายละเอียดของที่ตั้ง

(ซ) หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองรถตามกฎหมาย (ถ้ามี)

ข้อ ๔ ในการขอรับใบอนุญาต ให้ผู้ยื่นคำขอเสนอแผนธุรกิจการประกอบการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) โครงสร้างการจัดการองค์กร การพัฒนาบุคลากร และมาตรฐานการบริการ

(๒) จำนวนรถที่ต้องใช้ในการประกอบการซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบคัน

(๓) แผนด้านการซ่อมและบำรุงรักษารถ

(๔) แผนด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับตัวรถ ผู้ขับรถและคนโดยสาร

(๕) แผนด้านการตลาดและด้านการเงิน

ข้อ ๕ ในการออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาตเกี่ยวกับ

(๑) จำนวนรถที่ใช้ในการประกอบการซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบคัน

(๒) สถานที่เก็บ ซ่อม และบำรุงรักษารถ

(๓) มาตรฐานการบริการในการประกอบการ

(๔) เงื่อนไขอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๖ ใบอนุญาตให้ใช้ตามแบบแนบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๗ ผู้รับใบอนุญาตต้องนำรถมาจดทะเบียนไม่น้อยกว่าจำนวนรถขั้นต่ำตามที่กำหนดใน

ข้อ ๕ (๑) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต

กรณีผู้รับใบอนุญาตมีเหตุจำเป็นไม่สามารถนำรถมาจดทะเบียนได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้นำทะเบียนมีอำนาจขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๘ รถยนต์รับจ้างแบบพิเศษตามกฎหมายกระทรวงนี้ ให้มีอายุการใช้งานได้ไม่เกินเก้าปีนับแต่วันที่รถยนต์นั้นจดทะเบียนครั้งแรก

ในกรณีที่รถยนต์รับจ้างแบบพิเศษครบอายุการใช้งานตามวรรคหนึ่งหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตนำเครื่องหมายตามข้อ ๙ (๙) ออก และส่งคืนแผ่นป้ายทะเบียนรถพร้อมนำไปคู่มือจดทะเบียนรถมาแสดงต่อนายทะเบียนเพื่อบันทึกหลักฐานการระงับทะเบียนหรือเปลี่ยนประเภทรถภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบอายุการใช้งานหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ รถยนต์รับจ้างแบบพิเศษที่จะนำมาประกอบการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารต้องมีลักษณะและเครื่องอุปกรณ์ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นรถเก๋งสองตอน หรือรถลักษณะอื่นตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดหรือให้ความเห็นชอบ มีประตูไม่น้อยกว่าสี่ประตู ความกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๗๙ เมตร ความยาวไม่น้อยกว่า ๔.๗๙ เมตร ความสูงไม่เกิน ๒ เมตร และเครื่องยนต์ต้องมีขนาดกำลังสูงสุดไม่น้อยกว่า ๑๔๕ แรงม้า ระบบเมตริก (PFERDESTARKE ; PS) ซึ่งวัดตามข้อกำหนดของคณะกรรมการเศรษฐกิจยุโรป แห่งสหประชาชาติ (UNITED NATIONS ECONOMIC COMMISSION FOR EUROPE ; UNECE)

(๒) เป็นรถยนต์ใหม่สำเร็จรูปจากโรงงาน

(๓) มีสีขาเป็นสีของตัวรถ หรือสีอื่นตามที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบ

(๔) มีและใช้ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดเป็นเชื้อเพลิง หรือที่ใช้ร่วมกับการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง

(๕) มีและใช้เครื่องสื่อสารตามแบบ ประเภท หรือชนิดที่อธิบดีประกาศกำหนดหรือให้ความเห็นชอบ และแสดงเครื่องหมายการใช้เครื่องสื่อสาร ณ ที่ซึ่งคนโดยสารเห็นได้ชัดเจน ทั้งนี้ ตามลักษณะ ขนาด ตำแหน่ง และเงื่อนไขที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

(๖) มีและใช้มาตรค่าโดยสารตามแบบหรือชนิดที่อธิบดีประกาศกำหนดหรือให้ความเห็นชอบ ติดตั้งไว้ด้านซ้ายของผู้ขับรถ โดยมาตรค่าโดยสารต้องติดตั้งอุปกรณ์ที่สามารถพิมพ์รายละเอียดค่าโดยสารหรือใบเสร็จรับเงิน ซึ่งมีรายการอย่างน้อย ดังนี้

(ก) จำนวนเงินค่าโดยสารตามอัตรา ระยะทาง และระยะเวลาที่กำหนด

(ข) หมายเลขทะเบียนรถยนต์รับจ้าง

(ค) ชื่อนิติบุคคลผู้เป็นเจ้าของรถยนต์รับจ้าง

(๗) มีและใช้อุปกรณ์ในการค้นหาตำแหน่งของรถยนต์รับจ้างแบบพิเศษตามแบบหรือชนิดที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

(๘) มีอุปกรณ์อันจำเป็นเพื่อความปลอดภัยตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๙) มีเครื่องหมายเป็นอักษรโรมัน “TAXI-VIP” และเครื่องหมายอื่นใดตามแบบ ลักษณะ ขนาด และตำแหน่งที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๑๐) มีเครื่องหมายรถรับจ้างบรรทุกคนโดยสารเป็นแผ่นป้ายรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีพื้นสีขาว ขนาดไม่น้อยกว่า ๑๐ x ๒๒ เซนติเมตร และมีเส้นกรอบสีแดงหนาไม่น้อยกว่า ๐.๕ เซนติเมตร ตรงกลางมีตัวอักษรสีแดงคำว่า “งรถรับจ้าง” ขนาดสูงไม่น้อยกว่า ๕ เซนติเมตร และเส้นของตัวอักษรหนาไม่น้อยกว่า ๐.๖ เซนติเมตร สำหรับผู้ขับรถรับจ้างแบบพิเศษแสดงที่หน้ารถด้านซ้ายของผู้ขับรถ โดยให้สามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากภายนอกรถทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน เมื่อไม่ประสงค์จะทำการรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร

ข้อ ๑๐ รถยนต์รับจ้างแบบพิเศษที่จะนำมาประกอบการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารอาจติดตั้งอุปกรณ์กั้นระหว่างที่นั่งคนขับรถกับคนโดยสารภายในห้องโดยสารก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของคนขับรถหรือคนโดยสาร ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้รถยนต์รับจ้างแบบพิเศษต้องติดตั้งอุปกรณ์ตามวรรคหนึ่งได้ ทั้งนี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คุณลักษณะ วิธีการติดตั้ง และแบบของอุปกรณ์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๑ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีประกันความเสียหายประเภท ๑ หรือประเภท ๓ สำหรับรถยนต์รับจ้างแบบพิเศษทุกคันเพิ่มเติมจากการจัดให้มีประกันความเสียหายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีวงเงินความคุ้มครองดังนี้

(ก) ความเสียหายต่อชีวิตหรือร่างกายในวงเงินไม่ต่ำกว่าสองแสนบาท สำหรับการชดใช้ค่าเสียหายต่อหนึ่งคนในแต่ละครั้ง และ

(ข) ความเสียหายต่อทรัพย์สินในวงเงินไม่ต่ำกว่าสองแสนบาท สำหรับการชดใช้ค่าเสียหายในแต่ละครั้ง

(๒) จัดให้มีการบันทึกประวัติ ที่อยู่ และหมายเลขใบอนุญาตขับรถสาธารณะของคนขับรถรับจ้างแบบพิเศษ การเข้ารับการศึกษาอบรม และการเกิดอุบัติเหตุ พร้อมด้วยรูปถ่ายตามแบบที่นายทะเบียนประกาศกำหนด และจัดให้มีการบันทึกการเปลี่ยนแปลงในรายละเอียดดังกล่าวทุกครั้ง

(๓) จัดให้มีการติดอัตราค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารและอัตราค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นจากค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารตามข้อ ๑๔ ในรถ ณ ที่ที่คนโดยสารเห็นได้ชัดเจน ทั้งนี้ ตามลักษณะ ขนาด และตำแหน่งที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้คนขับรถรับจ้างแบบพิเศษเข้ารับการอบรมตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตต้องอำนวยความสะดวกตามสมควรแก่เจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบ เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารสำหรับรถรับจ้างแบบพิเศษและอัตราค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นจากค่าจ้างบรรทุกคนโดยสาร ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารให้กำหนดโดยถือเกณฑ์ระยะทาง ๒ กิโลเมตรแรกไม่เกิน ๑๕๐ บาท และกิโลเมตรต่อ ๆ ไปไม่เกินกิโลเมตรละ ๒๕ บาท ในกรณีที่ไม่สามารถเคลื่อนที่หรือเดินรถต่อไปได้ตามปกติวิสัยในอัตราเวลาที่ละไม่เกิน ๑๐ บาท

(๒) อัตราค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นจากค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารให้กำหนด ดังต่อไปนี้

(ก) กรณีการจ้างผ่านศูนย์บริการสื่อสารของผู้รับจ้าง กำหนดได้ไม่เกิน ๑๐๐ บาท

(ข) กรณีการจ้างจากท่าอากาศยาน หรือสถานที่ที่กระทรวงคมนาคมประกาศกำหนด โดยรถรับจ้างนั้นจอดรอคนโดยสารอยู่ในสถานที่ดังกล่าว ณ จุดที่ได้จัดไว้เป็นการเฉพาะ กำหนดได้ไม่เกิน ๒๐๐ บาท

การกำหนดอัตราค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารและค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นจากค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การเรียกเก็บค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารให้เรียกเก็บตามจำนวนเงินรวมที่แสดงไว้ในมาตรา โดยสาร ส่วนการเรียกเก็บค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นจากค่าจ้างบรรทุกคนโดยสาร (ถ้ามี) ให้เรียกเก็บเพิ่มขึ้นจากค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารที่แสดงไว้ในมาตราโดยสารดังกล่าว

ข้อ ๑๕ ผู้รับใบอนุญาต ผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อนายทะเบียนตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด ก่อนวันที่ใบอนุญาตนั้นหมดอายุไม่เกินสามสิบวัน พร้อมด้วยหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตฉบับเดิม

(๒) หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล

(๓) แผนธุรกิจตามข้อ ๔

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

สุชาติ โชคชัยวัฒนากร

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ใบอนุญาตประกอบการรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร
โดยใช้รถยนต์รับจ้างแบบพิเศษ

ที่...../.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒
อนุญาตให้.....สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่.....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....เป็นผู้ประกอบการรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร
โดยใช้รถยนต์รับจ้างแบบพิเศษ (TAXI-VIP)

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้มีอายุ ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่ เดือน พ.ศ.
ถึงวันที่ เดือน พ.ศ. โดยให้ปฏิบัติตามกฎหมายและเงื่อนไข
ที่นายทะเบียนกำหนดไว้ในใบอนุญาตนี้

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

นายทะเบียน

เงื่อนไข

- (๑) จำนวนรถ.....คัน
ผู้รับใบอนุญาตต้องนำรถมาจดทะเบียนให้ครบตามจำนวนที่ขออนุญาต และส่งบัญชีรายละเอียดเกี่ยวกับรถให้นายทะเบียน
- (๒) สถานที่เก็บ ซ่อม บำรุงรักษารถ
ผู้รับใบอนุญาตต้องมีสถานที่เก็บ ซ่อม และบำรุงรักษารถ ดังนี้
(ก) สถานที่เก็บรถตั้งอยู่ที่.....
.....
(ข) สถานที่ซ่อม และบำรุงรักษารถตั้งอยู่ที่.....
.....
- (๓) วิธีการบรรทุก
ผู้รับใบอนุญาตต้องไม่บรรทุกทุกคนโดยสารเกินจำนวนที่กฎหมายกำหนด
- (๔) มาตรฐานการบริการ
ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องรักษามาตรฐานการให้บริการ ดังนี้
(ก) คุณภาพของคนขับรถ.....
(ข) สภาพรถและความปลอดภัย.....
- (๕) การจัดให้มีประกันภัย.....
- (๖) การจัดทำประวัติคนขับรถ.....
- (๗) การติดอัตราค่าโดยสาร.....
- (๘) การอบรมคนขับรถ.....
- (๙) เงื่อนไขอื่น ๆ

คำเตือน

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎกระทรวงฉบับนี้
นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตได้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่การรับจดทะเบียนรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนในเขตกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนที่จดทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นการรับจดทะเบียนที่เปิดโดยเสรีโดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบการรับจ้าง ทำให้มีผู้ให้บริการรถยนต์รับจ้างเป็นจำนวนมาก ยากแก่การกำกับดูแลให้มีมาตรฐานที่สม่ำเสมอทั้งด้านการให้บริการ มาตรฐานของผู้ขับรถ และมาตรฐานด้านความปลอดภัย รวมทั้งยากต่อการยกระดับคุณภาพมาตรฐานการให้บริการที่สูงขึ้น ดังนั้น เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกสำหรับผู้ใช้บริการรถยนต์รับจ้าง และยกระดับมาตรฐานบริการของรถยนต์รับจ้าง ผู้ขับรถรับจ้าง และเพิ่มความสะดวกสบายให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่สูงขึ้นจากที่มีอยู่ในปัจจุบัน สมควรกำหนดให้มีการรับจดทะเบียนรถยนต์รับจ้างแบบพิเศษ (TAXI-VIP) ขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดให้ผู้ประกอบการต้องได้รับใบอนุญาตประกอบการรถยนต์รับจ้างด้วย และโดยที่มาตรา ๒๓ วรรคสี่ และมาตรา ๒๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดให้การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้